

А ѿставааш на рахатъ, а калѹгеричьте ѣ рекле, да си има оу келіата свѣ-
тена вода, и кога дойде діаволо, да го посипе со ѿсващѣнна вода и да
се прекрѣсти, и така оучинила, и той часъ се загѹбилъ діаволъ, пакъ се
враќалъ; тогаи една ѿ сестрице навчѣна добра, и а оучила, кога ѿпази
діавола, да призовѣ има престѹпа Бѹци и да четѣ Бѹце дво, радѹиша сичкото,
и оучинила яглада, какъ а таа навчила, и така вѣгалъ діаволъ, какъ
да речешъ Огнь го гори, и векѣ не дошелъ діаволъ: и така яглада се
прилепила многъ и многъ къ Бѹгоматери, и поживѣла бѹзгѹднѹ въ покаа-
нѣи и исповѣданѣи чистѹ, и прѣйде ко Гдѹ. Секій, кой има ѿ діавола
пакость, да се молатъ на прѣтаа Бѹца и кѣ да се спасатъ.

Ч У Д О 18,

И оно на това прилично.

Друга некоа калѹгерица оу еденъ монастырь постѣла и малѹ спала, и
си мѹчила своа снага, а діаволъ многъ паты а лагалъ, ѣи се чинилъ какъ
аггъ свѣтелъ, и ишелъ, и говорилъ сосъ неа за секо нещю, и ѣ ѿгово-
ралъ нези на сека рѣчь; и дѹховникъ а запыталъ, кога се исповѣдае,
какъ живѣе калѹгерски; а она мѹ рекла: сосъ твоа мѣтва добрѣ честный
отче, чѹлъ дѹховнико такоа фодѹска рѣчь, се нажалилъ, и ѣ рекъ не-
зи: Другій патъ така да не зборишь, акъ си секо добрѹ оучинила, а она
мѹ рекла: да знаешъ отче, менѣ ми аггъ Бжій ми иде ѿ неко и мѣ раз-
говара: за това така самъ рекла: Дѹховнико и речѣ: аггъ тѣмный се пре-
чинѹе многъ паты оу аггъ свѣтла, речѣи дѹховникъ, кога ти дойде той
аггъ, да те посѣти, ты торѣва читай Бѹце дво, радѹиша: а онъ акъ да
ѣ аггъ, кѣ да стѹи, докѣ исчетишь сичкото, може да ѣ аггъ; акъ ли
повѣгне, да знаешъ, за щѹ ѣ діаволъ, сака, да ти чини пакость, да те